

1

Bóg pragnie, żebyśmy byli szczęśliwi

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- ukazanie Boga jako jedyne źródła prawdziwego szczęścia w życiu;
- uświadomienie roli uczynków miłości Boga i bliźniego jako źródła szczęścia.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wymienia źródła autentycznego szczęścia;
- uzasadnia potrzebę wierności Bogu jako dawcy prawdziwego szczęścia;
- odróżnia szczęście od przyjemności;
- podejmuje pytania o sens życia;
- wyjaśnia, dlaczego rzeczy przyjemne mogą być niebezpieczne;
- wyraża świadomość angażowania się we własną edukację, mając na względzie przyszłe cele.

Pojęcia i postaci

Bóg, sens życia, szczęście, przyjemność, wieczne szczęście w niebie.

Wartości

szczęście, wierność Bogu, znaczenie życia chrześcijańskiego, dobre uczynki.

Metody i środki

zdania niedokończone, pogadanka, karty pracy, komiks.

 Propozycja realizacji
 Modlitwa na rozpoczęcie

Ojciec nasz. Następnie modlitwa spontaniczna, w trakcie której uczniowie dziękują Bogu za to, co przeżyli podczas wakacji. Można zachęcić uczniów do udziału, mówiąc, by podziękowali Bogu za to, że się zebrawali i mogą uczyć się o Bogu i Kościele itd.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę potrafił wytłumaczyć, dlaczego Bóg jest źródłem szczęścia; będę wiedział, jaka jest różnica między szczęściem a przyjemnością; będę potrafił lepiej określić, dlaczego muszę dbać o swoją naukę.

Metoda – zdania niedokończone. Nauczyciel dyktuje uczniom lub zapisuje na tablicy niedokończone zdania: „Tym, co daje mi szczęście, jest...” oraz „Moim zdaniem szczęście to...”. Następnie uczniowie sami kończą zdania. Potem odczytują je na głos, a wybrany uczeń zapisuje odpowiedzi na tablicy. Nauczyciel podsumowuje tę pracę. Mówi, że w różny sposób rozumiemy szczęście i czerpiemy je z różnych źródeł. Nauczyciel poleca uczniom, aby zastanowili się, co może dać nam szczęście, które będziemy odczuwali wiecznie.

Metoda – pogadanka. Nauczyciel tłumaczy dzieciom, że chociaż pewne rzeczy dają nam szczęście, np. wygrany mecz, zwycięstwo w grze komputerowej, dobra ocena w szkole, uprawianie hobby, to szczęście, które wtedy odczuwamy, jest krótkotrwałe. Dodatkowo pewne rzeczy z biegiem czasu przestają cieszyć człowieka. Można to wytłumaczyć przez analogię dotyczącą pochwał, jakie dzieci otrzymywały w początkowych klasach szkoły podstawowej, a o których najpewniej teraz, gdy są starsze, już zapomniały. Wszystkie czynności, jakie podejmuje człowiek, mają swój sens – człowiek robi je po coś. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że teraz uczą się w szkole, ale nie jest to cel sam w sobie. Uczniowie zdobywają wiedzę, żeby w przyszłości z niej korzystać – w pracy, dla dobra swojej rodziny i bliskich lub by realizować pasje i zainteresowania. Dlatego powinni sumiennie przykładać się do nauki, tak by w przyszłości mogli wypełniać stawiane przed nimi zadania. Zdobywają teraz dobre wykształcenie, by korzystać z niego w przyszłości.

Nauczyciel rysuje na tablicy tabelę. Uczniowie przerysowują tabelę do zeszytu i uzupełniają, wpisując, co nam dają wymienione czynności i jaki jest ich sens.

Czynność	Co nam daje? Jaki jest jej sens?
Jedzenie	
Hobby	
Nauka w szkole	
Ćwiczenia fizyczne	

W ramach podsumowania nauczyciel tłumaczy, że każdą czynność wykonujemy w jakimś celu, np. jemy lub podejmujemy aktywność fizyczną, aby utrzymać się w dobrym stanie; hobby uprawiamy dla relaksu, rozwoju itp. Pewne czynności, które wykonujemy, są przyjemne, np. gra na komputerze. Jeśli człowiek zachowuje umiar, wszystko jest dobrze. Jednak kiedy tak nie postępuje, czekają go negatywne konsekwencje, np. ma problemy w szkole. Szczęście i przyjemność to nie to samo. Prawdziwe szczęście, czyli takie, które będzie trwało zawsze i nigdy się nie skończy, może dać nam jedynie Bóg. Prawdziwe szczęście osiągnęli święci i błogosławieni, którzy przebywają z Bogiem w niebie.

Metoda – karty pracy. Nauczyciel tłumaczy, że Bóg jest naszym Stwórcą i wie, co dla nas jest dobre. Kocha nas tak bardzo, że dał nam przykazania, abyśmy wiedzieli, w jaki sposób osiągnąć szczęście i nie zgubić się w życiu, a po śmierci znaleźć się w niebie. Nauczyciel rozdaje uczniom kartki z tabelą, które mają zostać wklejone do zeszytów (załącznik nr 1). Kolumny tabeli uczniowie wypełniają w parach lub indywidualnie.

Alternatywna propozycja realizacji

Metoda – komiks. Uczniowie mają wykonać komiks. Pierwszy obrazek ma ukazywać ucznia, który nie pracuje na lekcjach. Następne dwie ramki mają ukazywać dobrą wersję wydarzeń – uczeń naprawił swoje postępowanie. Kolejne dwie ramki mają pokazywać wersję niekorzystną – uczeń nic nie zmienił w swoim postępowaniu i musiał się zmierzyć z negatywnymi konsekwencjami swoich czynów.

Podsumowanie lekcji. Następuje przedstawienie wyników pracy (uzupełnione tabele lub komiks). Nauczyciel przypomina uczniom najważniejsze informacje.

Modlitwa na zakończenie

Dobry Boże, Ty nieustannie pragniesz naszego szczęścia. Prosimy Cię, otaczaj nas swoją opieką, abyśmy zawsze żyjąc blisko Ciebie, mogli się cieszyć Twoim błogostawieństwem. Amen.

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – bohater literacki poszukujący szczęścia (np. na podstawie powieści C.S. Lewisa *Lew, czarownica i stara szafa*);
- język obcy nowożytny – znajomość słownictwa religijnego (Bóg, szczęście).

Załącznik nr 1

Karta pracy

Bóg pragnie, abym...	Wypełniam wolę Bożą, gdy...	Co mi to daje?	Jakie będą konsekwencje złamania woli Bożej?
...spotykał się z Nim na Mszy Świętej, rozmawiał na modlitwie i uczył się o Nim, tak by lepiej go rozumieć.	...		
...był uczciwym człowiekiem.	...		
...szanował siebie i drugiego człowieka (również w internecie).	...		
...dbał o swoje ciało i zdrowie.	...		
...rozwijał się poprzez pilną naukę w szkole.	...		